U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. V.**, zastoupeného JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2014, čj. X, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2016, čj. 43 Ad 74/2014 – 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 5. 2014 čj. X zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Žalobcovy námitky proti rozhodnutí ze dne 15. 5. 2014 žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí ze dne 15. 5. 2014 potvrdila.

[2] Proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2014 se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Praze. Ten ji shora označeným rozsudkem pro nedůvodnost zamítl.

[3] Kasační stížností podanou dne 26. 7. 2016 žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu. Stěžovatel tvrdil, že jej ustanovená zástupkyně JUDr. Irena Straková o výsledku řízení před krajským soudem nevyrozuměla, proto neměl možnost seznámit se s obsahem rozsudku (se kterým nesouhlasí) dříve a podat proti němu včas „*odpor*“. Podle stěžovatele krajský soud pochybil, pokud rozsudek doručoval pouze do datové schránky ustanovené zástupkyně a nikoli k rukám stěžovatele. Závěrem požádal o osvobození od soudních poplatků.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení, jakož i včasností kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[5] Napadený rozsudek krajského soudu byl zástupkyni stěžovatele doručen v pátek 12. 2. 2016. Lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula v pátek 26. 2. 2016 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. za použití § 40 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 26. 7. 2016 je tedy opožděná, zmeškání lhůty přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

[7] K námitce vadného postupu při doručování napadeného rozsudku Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že postup krajského soudu byl zcela v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s., podle nějž: „*Má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim.*“ V nyní posuzované věci nebyla stěžovateli uložena povinnost, aby osobně něco vykonal. Krajský soud proto nepochybil, pokud napadený rozsudek doručil pouze zástupkyni stěžovatele. Pro počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti byl rozhodný okamžik řádného doručení napadeného rozsudku zástupkyni stěžovatele a lhůta marně uplynula dne 26. 2. 2016 (viz bod 5).

[8] O žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, jelikož řízení ve shora označené věci je osvobozeno od soudních poplatků ze zákona [§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích].

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně 25. října 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu